

ДО ТЪРГОВЕЦА НА КОЖИ М. С: И СЛУГАТА Е ЧОВЕК

При мен дойде един от Вашите слуги, Спасой, и се оплака, че сте го уволнили несправедливо. Не знам как сте могли да го уволните, след като неговата вина е по-малка от Вашата. Той Ви е блъснал и Вие сте се ударили в стената. Ако това беше всичко, той би бил единственият виновник и не би имал причини да се оплаква. Но стана ясно, че има и друго.

Празнували сте сребърна сватба и вечерта, когато гостите са си отишли, Вие сте извикали слугите и сте продължили да пиете с тях до полунощ. И Вие, и те сте се напили. Напил се и Спасой, на когото това е било за пръв път. Пиян, той започнал да пее и не Ви давал да вземете думата. Вие сте го наругали и сте го ударили с ръка по устата. Тогава Спасой Ви блъснал назад и Вие сте се ударили в стената. Така завършила Вашата сребърна сватба и започнал мрачен период в живота на Спасой. Пиян ударил пиян и той му отвърнал. Сметката е чиста. Мяра за мяра. Но Вие сте прекрачили мярата, когато на сутринта сте уволнили Спасой.

За великия полски крал Казимир разказват, че бил страстен картоиграч. Една нощ кралят играл с един от своите придворни. Придворният постоянно губел, а кралят печелел. Накрая придворният се разгневил и ударил на краля плесница. Стигнало се до съд и съдът го осъдил на смърт. Когато присъдата била донесена на Казимир за подпис, той отказал да я подпише, като казал: „Виновен съм аз, а не той, защото не прилича на краля да играе на карти и така да поощрява тази страст у своите поданици“.

Мисля, че и Вие трябва да разсъждавате по този начин. Виновен, че се е напил, е не толкова слугата, колкото господарят, който го е принудил да пие. Вие сте го повикали на запой, а не той Вас. А пиянството, както и лудостта, изравнява всички хора. В пиянството вече не се знае кой е господар и кой е слуга. Нима сега Спасой трябва сам да понесе наказанието, което и двамата заслужавате? По-големият дял от вината е Ваш, но Вие сте го прехвърлили върху него. Ами ако клетият Спасой беше намерил в двора Ви златно съкровище, дали и тогава щяхте да се откажете от своята част?

Навремето апостол Павел писал на един господар, Филимон, за неговия слуга, Онисим, молейки да го приеме обратно, и то не вече като роб, а възлюбен брат. „Приеми го като мене“, казва той. Ето и аз Ви моля: приемотози благочестив Спасое, християнин също като Вас. Христос е умрял и за двама ви. Спасое се е съгласил да пие по Ваша заповед. Виждате ли, колко Ви е предан - дори и в грях е паднал заради Вас. Приемете го по-скоро и не позволявайте той да става неволно тръбач на Вашата неправда сред хората глас, викащ към Бога против Вас.